

Sygn. akt IV U 351/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2018 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasiński
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 listopada 2018 r. w S.

odwołania M. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 25 marca 2016 r. Nr (...)

w sprawie M. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do renty socjalnej

I. oddala odwołanie;

II. nakazuje pobrać od Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w S.) na rzecz adw. A. C. kwotę 221,40 złotych (w tym podatek VAT) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu.

Sygn. akt IV U 351/16

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 25.03.2016r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił M. S. prawa do renty socjalnej. W uzasadnieniu decyzji ZUS podniósł, że ubezpieczony nie spełnia wymogów ustawowych, ponieważ zgodnie z orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS nie jest całkowicie niezdolny do pracy.

Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony M. S. wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu prawa do renty socjalnej. W uzasadnieniu odwołania podniósł, że leczy się u psychiatry i kardiologa. Ubezpieczony wymaga całkowitej, stałej i długotrwałej obsługi w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji. Fakt ten uzasadnia przyznanie mu renty socjalnej.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie powołując te same argumenty, co w uzasadnieniu decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny.

M. S. urodzony (...) w dniu 26.01.2016r. wystąpił z wnioskiem o przyznanie renty socjalnej. Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 17.03.2016r. stwierdziła, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy, co było podstawą wydania zaskarżonej decyzji. Badając sporną okoliczność niezdolności do pracy Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy: psychiatry M. A., psychologa N. B. i kardiologa D. W.. Biegli w swoich opiniach (k. 13-14 i 21-27, 49, 54, 127-133) stwierdzili u ubezpieczonego upośledzenie umysłowe w stopniu lekkim F70.1 i zespół zależności alkoholowej w okresie deklarowanej abstynencji F10, przewlekłą, stabilną chorobę wieńcową, nadciśnienie tętnicze łagodne, nadkomorowe zaburzenia rytmu serca, hipercholesterolemię i nikotynizm. Schorzenia te, zdaniem biegłych, nie powodują całkowitej niezdolności do pracy. Na wniosek pełnomocnika ubezpieczonego sąd dopuścił dowód z opinii biegłych laryngologa E. K. i specjalisty medycyny pracy A. S.. Biegłe po stwierdzeniu u ubezpieczonego obustronnego niedosłuchu typu odbiorczego z szumami usznymi, słuchu niewydolnego socjalnie (k. 90, 154) oraz schorzeń kardiologicznych i umysłowych (k.97, 148) nie uznały M. S. za całkowicie niezdolnego do pracy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Odwołanie nie jest uzasadnione. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27.06.2003r. o rencie socjalnej (Dz. U. Nr 135, poz. 1268) renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

- 1) przed ukończeniem 18. roku życia;
- 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej - przed ukończeniem 25. roku życia;
- 3) w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Ubezpieczony nie spełnia powyższych warunków. W świetle opinii biegłych lekarzy nie jest całkowicie niezdolny do pracy. Sąd Okręgowy w całej rozciągłości podziela opinie biegłych, ponieważ zostały wydane przez lekarzy odpowiednich specjalności po bezpośrednim zbadaniu ubezpieczonego i analizie dokumentacji medycznej. W pismach procesowych pełnomocnik wnioskodawcy zgłaszał zastrzeżenia do opinii biegłych. Sąd Okręgowy nie podzielił tej argumentacji. Biegli w sposób wyczerpujący uzasadnili swoje stanowisko nie stwierdzając całkowitej niezdolności do pracy. Na rozprawie w dniu 15.11.2018r. pełnomocnicy stron nie zgłosili żadnych nowych wniosków dowodowych.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ par. 2 kpc orzekł jak w sentencji wyroku.